

Det har kostet Landet overordentlig meget, men Sygdommen vil forhaabentlig hurtigt være overvundet. Der er i de enkelte Tilfælde foretaget en lokal Afspærring, samtidig med at hele Amtet blev afspærret, og vi vilde selvfølgelig ogsaa have slaæet disse enkelte Besætninger ned, hvis ikke der var sket dette, at man i disse Dage maatte have en Mistanke om, at der er sket Smitteoverførsel videre ud, hvad der ogsaa bekræftedes. Det er jo muligt — og det skal blive taget op til Overvejelse —, at man i dette særlige Tilfælde i Aalborg Amt, naar det nu viser sig, at der ikke kommer flere Tilfælde end disse 12, gaar til at slaæ disse 12 Besætninger ned; og da vil jeg rigtignok mene, at det bør ske jo før jo heller. Men saa længe der er Mulighed for, at Sygdommen breder sig, og Mulighed for, at det kan blive uoverkommeligt at slaæ ned, maa man være varsom.

Jeg vil sige, at jeg er enig med dem, der kræver den mest energiske og effektive Indgriben overfor Sygdommen, og jeg vil ogsaa være med til at handle derefter, men jeg vil advare imod, at man opstiller generelle Regler og siger: Nu skal det bestemte Middel bringes i Anvendelse og bringes i Anvendelse overalt. Det er nødvendigt, naar man vil bekæmpe denne Sygdom, at man holder sig til de Midler, der er overkommelige, og at man betragter hvert enkelt Tilfælde for sig, og da vil de Midler, der bør anvendes det ene Sted, vise sig ikke at være de samme som de, der bør anvendes et andet Sted. Jeg tror, at den Maade, hvorpaa denne Sygdom er blevet bekæmpet navnlig i de sidste 2 Aar overfor disse spredte Tilfælde, har været saa energisk, som det overhovedet har været muligt. Det har jo været den almindelige Regel, at man brugte den fuldstændige Nedslagning. Kun i saadanne Tilfælde, hvor et større Antal Besætninger paa et begrænset Omraade havde Sygdommen, har man foretaget fuldstændig Afspærring, indtil Sygdommen var overstaaet. Jeg tror, at den Maade har været effektiv, og nærer ogsaa den sikre Forvisning, at det er en hendøende Sygdom, vi har for os. Men vi maa være forberedt paa, at der endnu en kort Tid kan opstaa saadanne enkelte Tilfælde, som vi saa naturligvis maa behandle paa den Maade, som det i hvert enkelt foreliggende Tilfælde er formaalstjenligt. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen i, at Mælken er en Smittekilde, man bør være opmærksom paa, og vi har ogsaa — det kan jeg oplyse det ærede Medlem om — i den Tid, Nedslagningen er brugt overfor Besætningerne, haft den Bestemmelse, at Mælken ikke maa

føres til Mejeri, og er gaaet til at erstatte Ejeren det Tab, han lider ved, at Mælken ikke maa forhandles og sælges, men skal anvendes som Fodermiddel hjemme paa Ejendommen. Jeg tillægger ligesom det ærede Medlem denne Bestemmelse, som endnu staaer ved Magt, en stor Betydning, men ogsaa her maa jeg sige, at det vilde være urigtigt, hvis den blev anvendt fuldkommen generelt; for i den Tid, da vi havde en Epidem, der i visse Egne, f. Eks. her paa Sjælland, havde smittet saa at sige alle Besætninger, da var der ingen Grund til at hindre Mælken i at komme til Mejeriet.

Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at sige, at det glæder mig, at der er en saadan Interesse for, at der skrives energisk ind imod Sygdommen, og jeg kan sige, at vi fra Landbrugsministeriets Side og ogsaa fra Veterinærlysskatets Side vil gøre alt, hvad der i saa Henseende kan gøres, men jeg tror ikke, vi skal opstille almindelige Regler for, hvorledes Sygdommen skal bekæmpes. Man skal i hvert enkelt Tilfælde overveje, hvad der maa anses for at kunne virke mest effektivt, og saa gaa den Vej, som denne Overvejelse peger hen paa.

J. P. Jensen: Jeg vil blot berigtige min Udtalelse i Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Der er selvfølgelig ingen Grund til ikke at slaæ hele Besætningen ned i Stedet for at bevare de syge Dyr, indtil de er helbredet, af Hensyn til den Smule Erstatningspligt, der kan komme for Staten. Det er ikke økonomisk uoverkommeligt for Staten at erstatte de syge Dyr, og i mange Tilfælde vil man opnaa utilfredsstillende Resultater ved ikke at slaæ Dyrene ned, selv om man kunde opnaa en Smule Besparelse for Staten paa dette Omraade.

Naar jeg har ønsket Ordet, er det væsentlig af Hensyn til en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Ulrich, en Bemærkning, som den højtærede Landbrugsminister for øvrigt har vist tilstrækkeligt tilbage. Det ærede Medlem udtalte, at Dyrlægerne ikke forstod at desinficere. Det er absolut forkert. Hvis det ærede Medlem havde overværet saadanne Desinfektioner og set, hvorledes de udføres under Kontrol og med Alvor, vilde han absolut ikke have fremsat den Bemærkning. At enkelte Dyrlæger maaske ikke har været værdige til at lede et saadant Foretagende, tør jeg ikke benægte, men jeg tør garantere for, at over 90 pCt. af Ejerne ikke overholder de paa budte Forskrifter, men, som Landbrugsministeren udtalte, slæber Smitten omkring paa hele Ejendommen, og man kan